

У Х В А Л А
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про закриття конституційного провадження у справі за конституційними скаргами Пилипчак Ольги Романівни, Ткаченка Олега Миколайовича, Шевченка Вячеслава Валентиновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини першої статті 97 Закону України „Про Національну поліцію“

м. К и ї в
22 липня 2020 року
№ 14-уп(II)/2020

Справа № 3-136/2019(3085/19, 3958/19, 6403/19)

Другий сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Головатого Сергія Петровича – головуючого, доповідача,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Касмініна Олександра Володимировича,
Лемака Василя Васильовича,
Мойсика Володимира Романовича,
Первомайського Олега Олексійовича – доповідача,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Юровської Галини Валентинівни,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційними скаргами Пилипчак Ольги Романівни, Ткаченка Олега Миколайовича, Шевченка Вячеслава Валентиновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини першої статті 97 Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 40–41, ст. 379) зі змінами.

Заслухавши суддів-доповідачів Головатого С.П., Городовенка В.В., Первомайського О.О., Другий сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Пилипчак О.Р., Ткаченко О.М., Шевченко В.В. звернулися до Конституційного Суду України з клопотаннями перевірити на відповідність статтям 3, 21, 22, частинам першій, другій статті 24, частині першій статті 46, частині першій статті 64 Конституції України (конституційність) положення пункту 3 частини першої статті 97 Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII зі змінами (далі – Закон).

Оскільки конституційні скарги Пилипчак О.Р., Ткаченка О.М., Шевченка В.В. стосуються того самого питання, Другий сенат Конституційного Суду України ухвалами від 8 жовтня 2019 року № 19-уп(П)/2019, від 13 листопада 2019 року № 22-уп(П)/2019 об'єднав конституційні провадження у справах за цими конституційними скаргами в одне конституційне провадження у справі.

Згідно з пунктом 3 частини першої статті 97 Закону одноразова грошова допомога в разі загибелі (смерті), визначення втрати працездатності поліцейського є соціальною виплатою, гарантованою допомогою з боку держави, що її призначається й виплачується особам, які за Законом мають право на її отримання, у разі „визначення поліцейському інвалідності, що настала внаслідок поранення (контузії, травми або каліцтва), отриманого під час виконання ним службових обов'язків, пов'язаних із виконанням повноважень та основних завдань міліції або поліції, чи участі в антитерористичній операції, у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, перебуваючи безпосередньо в районах та у період здійснення зазначених заходів, захисту незалежності, суверенітету та

територіальної цілісності України, протягом шести місяців після звільнення його з поліції внаслідок причин, зазначених у цьому пункті“.

Автори клопотань вважають, що оспорюваними положеннями Закону конституційне право на соціальний захист, яке охоплює право на отримання одноразової грошової допомоги в разі визначення поліцейському інвалідності, дискримінаційно поставлене в залежність від факту підстав звільнення його зі служби в поліції. На їхню думку, держава всупереч конституційним гарантіям соціального захисту для всіх поліцейських, які мають право на отримання одноразової грошової допомоги у разі визначення поліцейському інвалідності, на законодавчому рівні позбавила поліцейських цього права в тих випадках, коли їх звільнено зі служби в поліції за власним бажанням.

Суб'єкти права на конституційні скарги також вважають, що положення пункту 3 частини першої статті 97 Закону є дискримінаційними, оскільки передбачають виплату одноразової грошової допомоги лише працівникові поліції, якого звільнено зі служби через хворобу, що ставить у нерівне становище колишніх поліцейських, які добросовісно виконували свої обов'язки, отримали інвалідність унаслідок служби в поліції та звільнилися з неї за власним бажанням.

Обґрунтовуючи свої твердження, автори клопотань цитують положення Конституції України, законів України, міжнародних документів, посилаються на рішення Європейського суду з прав людини у справі „Пічкур проти України“ від 7 листопада 2013 року, а також на судові рішення у своїх справах, копії яких долучено до конституційних скарг.

2. Під час розгляду справи Другий сенат Конституційного Суду України дійшов висновку, що конституційне провадження у справі підлягає закриттю з огляду на таке.

За частиною четвертою статті 63 Закону України „Про Конституційний Суд України“ сенат Конституційного Суду України закриває конституційне

провадження у справі, якщо під час пленарного засідання будуть виявлені підстави для цього.

Другий сенат Конституційного Суду України під час пленарного засідання виявив, що Конституційний Суд України (Перший сенат) ухвалив Рішення від 22 квітня 2020 року № 3-р(І)/2020, яким визнав такими, що відповідають Конституції України (є конституційними), положення пункту 3 частини першої статті 97 Закону, і це Рішення стосується тих самих питань, що їх порушили в конституційних скаргах Пилипчак О.Р., Ткаченко О.М., Шевченко В.В.

Згідно з пунктом 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги, зокрема, є підставою для закриття конституційного провадження у справі.

Отже, конституційне провадження в цій справі підлягає закриттю.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 55, 62, 63, 65, 67, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 48, § 55 Регламенту Конституційного Суду України Другий сенат Конституційного Суду України

у х в а л и в:

1. Закрити конституційне провадження у справі за конституційними скаргами Пилипчак Ольги Романівни, Ткаченка Олега Миколайовича, Шевченка Вячеслава Валентиновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини першої статті 97 Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII зі змінами на підставі пункту 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд

України“ – наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

2. Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**